

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616218233
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7616218233.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne Q. Q., O. B. W.W. K. B., H.. S. Č.. XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Radničné námestie č. 279/4 proti žalovanému J. Q., O. B. W. K. B., P. Č.. XXX/XX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18.03.2019 č.k. 16C/171/2016 - 143 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol medzitýmny rozsudkom tak, že žalobkyňou uplatnený nárok čo do základu je opodstatnený a vyslovil, že o výške nároku žalobkyne o trovách konania rozhodne v konečnom rozsudku.

2. Týmto rozsudkom rozhodoval súd prvej inštancie o návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 30.000,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Odôvodnil svoj nárok tým, že uvedená suma zodpovedá 1/2 hodnoty, o ktorú bola zhodnotená nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného a to budova sup.č. XXX, stojaca na parcele KN - C č. XXXX k.ú. W. K. B. zhodnotená jej investíciami.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalobkyňa bola manželkou syna žalovaného a jej manželstvo bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 30.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.07.2015. Ďalej súd vychádzal z toho, že investície do majetku žalovaného boli vynaložené z finančných prostriedkov žalobkyne a jej bývalého manžela patriacich do BSM, vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že zo strany žalobkyne a jej manžela došlo k určitým investíciám do prevedenej rekonštrukcie podkrovia nehnuteľnosti žalovaného, a to z finančných prostriedkov, ktoré si zabezpečili. V tejto súvislosti súd vychádzal zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., žalobkyňou a jej manželom a na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 1.200.000,- Sk a to na účel bývania, zabezpečenia nehnuteľnosti. Na základe zmluvy o poskytnutí flexihypotéky uzavretej so Všeobecnou úverovou bankou, žalobkyňou a jej manželom ako dlžníkmi je zrejmé, že im bol poskytnutý hypotekárny úver vo výške 706.000,- Sk, pričom úver bol zabezpečený zriadením záložného práva na rodinný dom súp.č. XXX na parcele KN - C č. XXX. Následne bol žalobkyni a jej manželovi poskytnutý na základe zmluvy o splátkovom úvere Slovenskou sporiteľňou úver vo výške 34.000,- eur, ako úver na bývanie. Súd ďalej vychádzal z vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že stranami sporu ani výpovedami svedkov nebolo spochybnené

tvrdenie žalobkyne obsiahnuté v žalobe, ako aj z účastníckych výpovedí, že sporný mezonetový byt, teda nehnuteľnosť žalovaného, do ktorej bol uvedený byt stavaný, prestala užívať v apríli 2015, kedy sa ešte pred jej rozvodom s bývalým manželom - synom žalovaného odsťahovala zo spoločnej domácnosti, pričom po jej odchode zo spoločnej domácnosti bol vymenený zákon na tejto nehnuteľnosti a bola jej tak odňatá možnosť túto nehnuteľnosť užívať. Zrekonštruovaná podkrovná časť nehnuteľnosti žalovaného tvoriaca mezonetový byt nie je podľa výpovede žalovaného, ako aj svedka, ktorý tam naďalej býva, skolaudovaná.

4. Podľa názoru súdu to, že samotný nárok žalobkyne je daný, je z vykonaného dokazovania nepochybné. Existenciu nároku žalobkyne nepochybne preukazuje tá skutočnosť, že minimálne čo do vnútorného dovybavenia zrekonštruovanej časti nehnuteľnosti žalovaného, ktorá v súčasnosti predstavuje podkrovný mezonetový byt a ktorého dovybavenie malo pozostávať minimálne z dokončenia omietok, elektroinštalácie, internetových tehál, plávajúcich podláh a pokládok dlažby, nákup a osadenie sanít v kúpeľniach, teda kompletného dozariadenia bytu, ako aj čo do vybudovania plynovej prípojky pre uvedený objekt. Ide o investíciu žalobkyne a jej bývalého manžela z ich finančných prostriedkov do nehnuteľnosti žalovaného, teda ide o zhodnotenie uvedenej predmetnej nehnuteľnosti zo strany žalobkyne a jej bývalého manžela.

5. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania uplatnených nárokov, súd považoval za hospodárne sa vysporiadať s touto námietkou. Pri posudzovaní tejto námietky súd vychádzal z názoru, že pokiaľ osoba investovala do cudzej nehnuteľnosti vlastné finančné prostriedky a túto nehnuteľnosť aj užívala, resp. spoluužívala, vznikol je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v zhodnotení uvedenej nehnuteľnosti až momentom znemožnenia výkonu tohto jej (spolu) užívacieho práva.

6. Súd bol toho názoru, že z vykonaného dokazovania je jednoznačne zrejmé, že spoluužívacie právo žalobkyne k nehnuteľnosti žalovaného tu bolo dané. Bolo nesporné, že žalobkyňa spoločne so svojim bývalým manželom užívali dlhodobo predmetné zrekonštruované podkrovné priestory nehnuteľnosti žalovaného ako mezonetový byt so súhlasom žalovaného. Súd má za preukázané, že minimálne investície potrebné na dokončenie uvedených podkrovných priestorov z tzv. hrubej stavby na riadne obývatelný priestor nepochybniteľne vynaložila žalobkyňa s bývalým manželom so súhlasom žalovaného. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobkyňa bol znemožnený výkon jej spoluužívacieho práva nehnuteľnosti od apríla 2015 tým, že sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a zároveň došlo k výmene zámok na vstupných dverách, ktorá jej následne znemožnila prípadný návrat do objektu. Podľa názoru súdu až od tohto okamihu začala plynúť premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda nárok žalobkyne nie je premlčaný. Za právny dôvod, ktorý „odpadol“ bolo práve spoluužívacie právo žalobkyne a jeho „odpadnutie“ predstavovalo znemožnenie jeho ďalšieho výkonu pre žalobkyňu.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. aby rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

8. V odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením súdu prvej inštancie ak vychádzal z ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Z obsahu žaloby ale ani z výsluchu žalobkyne nie je možné jednoznačne určiť, či sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť plnením bez právneho dôvodu alebo z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Za začiatok plynutia premlčacej doby žalovaný považuje moment vnesenia investícií do jeho majetku, teda premlčacia lehota mohla najneskôr začať plynúť 23.12.2007, kedy sa žalobkyňa do bytu nasťahovala. Preto premlčacia lehota uplynula najneskôr 23.12.2010. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania mal súd preto žalobu zamietnuť. Podľa jeho názoru súd nesprávne vychádzal z jediného nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 548/2015 a nebral do úvahy jeho tvrdenia ako aj predkladania rozhodnutia iných súdov. Má za to, že súd poprel takmer 55 ročnú ustálenú judikatúru nielen Ústavného súdu ale aj najvyšších súdov Slovenskej a Českej republiky. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 479/2015. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie mu odňal možnosť konať pred súdom, ak mu neoznámil, že pri rozhodovaní bude vychádzať z názoru Ústavného súdu vysloveného v náleze I. ÚS 548/2015. Súd prvej inštancie začiatok plynutia premlčacej lehoty stanovil na deň 01.04.2015, teda na deň, kedy žalobkyňa odišla zo spoločnej domácnosti. Ak by ho súd oboznámil so svojim predbežným právnym názorom na začiatok plynutia premlčacej lehoty, bol by vykonal dokazovanie v tom smere, že žalobkyňa už 17.11.2014 oznámila synovi žalovaného, že podala

návrh na rozvod manželstva, že sa ide odsťahovať zo spoločnej domácnosti a že sa odsťahuje hneď potom, ako si nájde náhradné bývanie. Z uvedeného je zrejmé, že subjektívna dvojročná premlčacia lehota by uplynula 17.11.2016, teda ešte pred doručením žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Považuje preto za nesprávny názor súdu na začiatok plynutia premlčacej lehoty uvedený v ods. 97 a 98. Má za to, že nález Ústavného súdu SR I. ÚS 548/2015 je sporný, nakoľko spochybnil absolútny právny názor na začiatok plynutia premlčacej lehoty nielen všeobecných súdov ale aj samotného Ústavného súdu (viď III. ÚS 479/2015). Za nesprávne považuje právne posúdenie súdu prvej inštancie ak uviedol, že právnym dôvodom, ktorý odpadol bolo spolu - užívacie práva žalobkyne a syna žalovaného na základe ktorého odpadnutie tohto právneho dôvodu, teda vyst'ahovanie žalobkyne predstavovalo znemožnenie jeho ďalšieho výkonu pre žalobkyňu. Ak súd ustálil vznik nejakého právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, bol povinný prijať na zákonnú požiadavku platnosti takého dojednania.

9. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 389 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ak vychádzal z názoru, že žalobkyňou uplatnený nárok, čo do základu je dôvodný a správne posúdil aj začiatok plynutia premlčacej doby vzniknutého bezdôvodného obohatenia, t.j. od času, keď právny dôvod plnenia žalobkyňou dodatočne odpadalo. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

11. K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že momentom začatia plynutia premlčacej doby bol moment vnesenia investícií žalobkyňou do jeho majetku.

12. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý opadol, ako je majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva má plniť sám.

15. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

16. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

17. Citované ustanovenie § 451 vyjadruje všeobecnú zásadu občianskeho práva, podľa ktorej sa nikto nesmie bezdôvodne obohacovať na úkor iného. Bezdôvodné obohatenie je pritom chápané ako záväzok (§ 489 Občianskeho zákonníka), z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a tomu, na koho úkor k obohateniu došlo, právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. O obohatenie ide vtedy, ak sa plnením niekomu dostalo majetkovej hodnoty vyjadrenej tým, že v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktivít (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), alebo k zníženiu pasív (§ 454 Občianskeho zákonníka).

18. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), založenej na tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba od začiatku právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie.

19. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, mieri po tom na tie prípady, pri ktorých v okamžiku poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne stratil svoje právne účinky (odpadol). Okamihom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením.

20. Z hľadiska posúdenia začiatku behu dvojročnej premlčacej lehoty (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, teda kedy sa preukázateľne dozvie všetky okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde.

21. Príkladom majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu je ich zhodnotenie nehnuteľností investíciami tretej osoby, ktoré boli vykonané bez zodpovedajúceho právneho dôvodu, kedy vlastník nehnuteľnosti nadobúda bezdôvodné obohatenie už okamžikom vykonaním stavebných, či iných cenu nehnuteľností zvyšujúcich úprav.

22. Naproti tomu v prípade zhodnotenia investíciami vykonanými na základe právneho dôvodu dochádza k vzniku bezdôvodného obohatenia až v okamihu, keď tento právny dôvod stratil svoje účinky (odpadol). Za dostatočný právny dôvod investície na vec (nehnuteľnosť) tretej osoby môže predstavovať napríklad i neformálny (ústny) prísľub budúceho prevodu nehnuteľnosti, ktorý odpadne ako náhle vlastník prísľub odvolá, prípadne odmietne nehnuteľnosť predať, či vytvorí taký stav, z ktorého je zrejmé, že kúpa už nebude realizovaná.

23. Za dostatočný právny dôvod vynaloženia investícií na nehnuteľnosť (dom či bytovú jednotku) v tomto smere, t.j. z pohľadu naplnenia skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia vzniknutého z právneho dôvodu, ktorý odpadol, treba považovať i vzájomnú dohodu účastníkov o spoločnom bývaní a využívaní nehnuteľnosti (bytu) k tomuto účelu, na ktorej základe sa investujúca osoba podieľala na získaní nehnuteľnosti, či na jej stavebných úpravách za účelom získania či skvalitnenia priestorov pre spoločné bývanie. K vzniku bezdôvodného obohatenia v takom prípade dochádza spravidla až v okamihu kedy účastníci takej dohody zrušili spoločné spolužitie a spoločné užívanie bytu.

24. V prejednávanej veci vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa spolu so svojim bývalým manželom v rámci rekonštrukcie nehnuteľnosti žalovaného vynaložili investície potrebné na dokončenie podkrovných priestorov za účelom vytvorenia bytu. Nehnuteľnosť žalovaného teda zrekonštruovali so súhlasom žalovaného a následne nehnuteľnosť spolu užívali so žalovaným. Možno preto konštatovať, že žalobkyňa spolu s manželom uzatvorili so žalovaným konkludentnú dohodu o bezodplatnom spoluužívaní podkrovných priestorov jeho nehnuteľností, ako samostatnej bytovej jednotky. Z vykonaného dokazovania ďalej bolo nesporné, že žalobkyni bol znemožnený výkon jej spolužívacieho práva k nehnuteľnosti žalovaného počnúc 1. aprílom 2015, kedy došlo k výmene vstupných zámkov a k jej odsťahovaniu sa zo spoločnej domácnosti.

25. Z uvedených skutkových zistení možno vyvodiť, že za dostatočný právny dôvod vynaloženia investícií žalobkyňou na nehnuteľnosť žalovaného z pohľadu naplnenia skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia vzniknutého z právneho dôvodu, ktorý odpadol treba považovať konkludentnú dohodu žalobkyne so žalovaným o spolužívání nehnuteľnosti (mezonetového bytu) na tento účel, na základe ktorej sa žalobkyňa svojimi investíciami podieľala na stavebných úpravách nehnuteľnosti žalovaného za účelom získania bytu. Žalobkyňa teda neinvestovala do nehnuteľnosti žalovaného bez právneho dôvodu, lebo ako bolo vyššie uvedené za taký treba považovať práve konkludentnú dohodu so žalovaným o spolužívání nehnuteľnosti.

26. K vzniku bezdôvodného obohatenia žalobcu v danej veci teda došlo až okamihom, keď žalobkyni bolo znemožnené spolužívání nehnuteľnosti dňom X.X.XXXX, kedy došlo k jej odsťahovaniu zo spoločnej domácnosti a k výmene vonkajších zámkov žalovaným. Za nesprávny preto treba považovať názor žalovaného, že už okamihom zhodnotenia jeho nehnuteľnosti investíciami žalobkyne vzniklo mu na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie. Je tomu tak preto, že dôvodom poskytnutých investícií žalobkyňou, ktorými bola zhodnotená nehnuteľnosť žalovaného (rekonštrukčné práce za účelom vytvorenia mezonetového bytu) bola práve dohoda účastníkov o spolužívání nehnuteľnosti.

27. Ak teda žalobkyni bolo znemožnené jej spoluužívacie právo v časti spornej nehnuteľnosti tým, že došlo k výmene zámku na vstupných dverách, odpadol aj právny dôvod, na základe ktorého do nehnuteľnosti investovala a tým žalovaný získal bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne. Týmto okamihom začala plynúť aj premlčacia lehota.

28. Žalobkyňa svoj nárok uplatnila na súde dňom 1.12.2016 (pričom premlčacia lehota začala plynúť 1.4.2015), teda v dvojročnej premlčacej lehote, preto za správny treba považovať záver súdu prvej inštancie, že k premlčaniu žalobkyňou uplatnenému nároku nedošlo.

29. V tejto súvislosti bez významu je aj tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa mala údajne synovi už dňa 17.11.2014 oznámiť, že podala návrh na rozvod manželstva, a že sa ide odsťahovať zo spoločnej domácnosti po tom, čo si nájde náhradné bývanie. Je tomu tak preto, že pre začiatok plynutia premlčacej lehoty v prípade odpadnutia právneho dôvodu je rozhodujúce zistenie kedy došlo k odpadnutiu právneho dôvodu a nie prípadný úmysel žalobkyne nevykonávať spoluužívacie právo.

30. Nemožno súhlasiť ani s názorom žalovaného, že v prejednávanej veci pri riešení začiatku plynutia premlčacej lehoty ide o odklon od doterajšej súdnej praxe. Rozhodnutia, na ktoré žalovaný poukazuje sú rozdielne iba v tom, že tieto sa síce zaoberajú začiatkom plynutia premlčania v rámci bezdôvodného obohatenia, avšak rozlišujú bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo plnením bez právneho dôvodu a plnením na základe právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol.

31. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že odvolacie námietky žalovaného nie sú dôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 ako vecne správny potvrdil.

32. Vzhľadom na to, že napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol len o základe žalobkyňou uplatneného nároku v ďalšom konaní rozhodne o výške žalobkyňou požadovaného bezdôvodného obohatenia.

33. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).